

AKOS

AGENCIJA ZA KOMUNIKACIJSKA
OMREŽJA IN STORITVE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Na podlagi osmega odstavka 93. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/2012, 110/2013, 40/2014-ZIN-B, 54/2014 Odl.US: U-I-65/13-19, 81/2015 in 40/2017) izdaja direktor Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije naslednji

Splošni akt o dostopu do obstoječe fizične infrastrukture

1. člen (vsebina akta)

Ta splošni akt natančneje ureja način in pogoje dostopa ter razloge za zavrnitev dostopa do že obstoječe fizične infrastrukture v lasti infrastrukturnega operaterja iz 93. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/2012, 110/2013, 40/2014-ZIN-B, 54/2014 Odl.US: U-I-65/13-19, 81/2015 in 40/2017; v nadaljnjem besedilu: zakon) ter podrobnejše opredeljuje postopke in roke, ki se bodo uporabljali pri postopkih usklajevanja med infrastrukturnimi operaterji in operaterji omrežja.

2. člen (namen in uporaba akta)

Splošni akt v okviru zakonskih obveznosti natančneje določa pravila glede razpoložljivosti fizične infrastrukture, nudenja kapacitet in s tem povezane delitve stroškov, varovanih ravni storitev infrastrukturnega operaterja in opredelitve nadomestila za omogočanje dostopa.

3. člen (pomen izrazov)

Izrazi uporabljeni v tem splošnem aktu imajo naslednji pomen:

1. Agencija je Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, neodvisni regulativni organ, katere pristojnosti, organizacija in delovanje določa zakon.
2. Infrastrukturni operater je operater omrežja ter fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja fizično infrastrukturo, namenjeno zagotavljanju druge vrste gospodarske javne infrastrukture.
3. Prosilec je operater omrežja, ki zaproša infrastrukturnega operaterja za dostop do fizične infrastrukture.

Ostali izrazi, uporabljeni v tem splošnem aktu, imajo enak pomen, kot je določen v zakonu, razen, če so definirani v splošnem aktu samem ali iz besedila splošnega akta izhaja drugače.

4. člen (Sestavine prošnje za dostop)

Prošnja prosilca za dostop do fizične infrastrukture infrastrukturnega operaterja mora obsegati najmanj:

- navedbo, da zaproša za dostop do fizične infrastrukture na podlagi 93. člena zakona,
- navedbo elementov omrežja kot delov fizične infrastrukture infrastrukturnega operaterja, do katerih se zaproša dostop, vključno z njihovo lokacijo oz. traso
- navedbo pomožnih gradbeno-inženirskih objektov, do katerih se zaproša dostop in ki niso nujno del omrežja infrastrukturnega operaterja,
- navedbo elementov omrežja, ki so del omrežja prosilca in bodo nameščeni v, na ali poleg fizične infrastrukture infrastrukturnega operaterja,
- navedbo datuma začetka rabe fizične infrastrukture, do katere se zaproša dostop,
- trajanje rabe fizične infrastrukture, do katere se zaproša dostop,
- trajanje izvajanja namestitve lastnih elementov omrežja prosilca, in
- kontaktno osebo prosilca.

Prosilec lahko v okviru prošnje zaprosi le za dostop do tistih elementov omrežja oz. objektov fizične infrastrukture infrastrukturnega operaterja, ki so potrebni za postavitve omrežja prosilca in so nezasedeni.

5. člen (Pogoji infrastrukturnega operaterja za pripravo ponudbe)

Kadar je to potrebno za pripravo primerne ponudbe, ima infrastrukturni operater pravico dodatno zahtevati od prosilca tudi:

- informacije o načinu rabe in vzdrževanja fizične infrastrukture oz. elementov omrežja infrastrukturnega operaterja, do katerih se zaproša dostop,
- opredelitev elementov omrežja prosilca, ki bodo nameščeni v, na ali poleg fizične infrastrukture infrastrukturnega operaterja (npr. tehnične specifikacije, dimenzije, napajanje, pogoji obratovanja),
- informacije o načinu vzdrževanja nameščenih elementov omrežja prosilca.

Infrastrukturni operater lahko tovrstna dodatna pojasnila zahteva v roku 15 dni od prejete prošnje za dostop, v kolikor teh podatkov prosilec ni posredoval že ob vložitvi prošnje. V tem primeru se šteje, da je rok za obvestilo o dovolitvi ali zavrnitvi dostopa, ki ga določa 6. odstavek 93. člena zakona, prišel teči z dnem predložitve dodatnih pojasnil.

Infrastrukturni operater mora proste zmogljivosti ponuditi vsem prosilcem pod enakimi oz. nediskriminacijskimi pogoji, pri čemer kot enak pogoj velja tudi cena dostopa.

Za dokazovanje pravočasnosti opravljenih dejanj vseh strank po tem členu veljajo pravila obligacijskega prava.

Infrastrukturni operater je pri določitvi cene dostopa upravičen do povračila vseh nastalih učinkovitih stroškov v zvezi s preverjanjem možnosti dostopa in z zagotavljanjem dostopa do njegove fizične infrastrukture, skupaj s primerno stopnjo donosnosti naložbe glede na vložena sredstva, ki jo predstavlja tehtano povprečje stroškov kapitala. Primerno stopnjo donosnosti naložbe določi infrastrukturni operater, pri čemer pa ne sme znašati več kot vsakokrat veljavno tehtano povprečje stroškov kapitala, določeno za omrežja naslednjih generacij elektronskih komunikacij, ki ga na svoji spletni strani objavlja agencija.

Stroškovne kalkulacije mora v primeru spora po postopku iz 220.a člena zakona infrastrukturni operater prikazati na podroben, pregleden in objektivni način, investicijske (amortizacija) in operativne stroške ter primerno stopnjo donosnosti naložbe glede na vložena sredstva. Pri oblikovanju cen se lahko upoštevajo le nastali učinkoviti stroški, morebitno neučinkovitost operaterja ter podvajanje in prenašanje stroškov mora infrastrukturni operater izločiti.

Infrastrukturni operater je upravičen od prosilca zahtevati ustrezno zavarovanje za primer povzročene škode na omrežju oziroma pri delovanju storitev infrastrukturnega operaterja.

6. člen

(Tehnična neprimernost zaradi posebnih okoliščin v zvezi z infrastrukturo)

Posebne okoliščine, ki opredeljujejo pogoje za tehnično primernost v zvezi z infrastrukturo, do katere je zaprosen dostop, so lahko omejitve in obremenitve mehanske, fizikalne ali pravne narave, kot npr. fizične omejitve, statične obremenitve, elektromagnetna združljivost, stvarna bremena, omejitve moči napajanja in podobno.

Tehnične lastnosti elementov infrastrukture iz prvega odstavka tega člena so določene z nacionalnimi ali mednarodnimi standardi, tehničnimi predpisi in specifikacijami ter predhodno objavljenimi internimi akti infrastrukturnega operaterja, ki veljajo specifično za elemente omrežja, do katerih je zaprosen dostop in so veljavni v času zaprosila za dostop.

7. člen

(Pomanjkanje ustreznega prostora)

Pomanjkanje ustreznega prostora pomeni stanje infrastrukture, ko z znanimi tehnikami ni možno namestiti elementov omrežja prosilca brez nevarnosti za nastanek škodljivih vplivov na delovanje in vzdrževanje omrežja infrastrukturnega operaterja ali poškodb obstoječe infrastrukture.

8. člen

(Naložbeni načrti infrastrukturnega operaterja)

Naložbeni načrti infrastrukturnega operaterja so lahko neobjavljeni ali interne narave, vendar je prosilec za dostop v primeru zavrnitve dostopa upravičen do seznaitve s potrebnimi podatki iz konkretne naložbe iz naložbenega načrta infrastrukturnega operaterja, ki predstavljajo razlog zavrnitve.

Kadar so naložbeni načrti infrastrukturnega operaterja dolgoročni oziroma je njihov začetek predviden v prihodnosti, infrastrukturni operater ne more zavrniti prosilca za dostop pod pogoje, da:

- se obdobje, za katerega je zaprosen dostop, v celoti zaključi pred pričetkom izvedbe načrtov, na katere se infrastrukturni operater sklicuje, in
- je po zaključku obdobja dostopa možna nemotena izvedba načrtov infrastrukturnega operaterja.

Zavrnitev dostopa na podlagi tega ali prejšnjega člena mora biti vedno opremljena z listino, ki izkazuje upravičenost zavrnitve (npr. skica stanja, izsek iz projekta, povzetek razvojnega načrta z datumi, pomembnimi za izvedbo načrta).

9. člen

(Varnost omrežij in kritična infrastruktura)

Infrastrukturni operater lahko zavrne dostop do svoje infrastrukture, kadar prosilec ne more zagotoviti z določeno stopnjo gotovosti varstva pred naključnimi dogodki ali zlonamernimi dejanji, ki:

- ogrožajo zaupnost, verodostojnost, celovitost ali razpoložljivost storitev, ki jih na infrastrukturi, za katero je zaprosen dostop, ponuja infrastrukturni operater, in
- so povezani z dejavnostjo prosilca.

Ugotavljanje in določanje kritične infrastrukture, načela in načrtovanje zaščite le-te se urejajo v skladu z Zakonom o kritični infrastrukturi, podzakonskimi predpisi in predpisi, ki urejajo evropsko kritično infrastrukturo.

10. člen

(Resne motnje izvajanja drugih storitev prek iste fizične infrastrukture)

Infrastrukturni operater lahko zavrne dostop do svoje infrastrukture, do katere se zaproša dostop:

- kadar je resno moteno izvajanje katerekoli poslovne ali obratovalne storitve, ki jo izvaja prek iste fizične infrastrukture, tudi če druga storitev ni primarna dejavnost infrastrukturnega operaterja,
- kadar je resno moteno izvajanje pomožnih storitev, ki niso del poslovnega modela

- infrastrukturnega operaterja,
- kadar so motena vzdrževalna dela na infrastrukturi, do katere se zaproša dostop, v takem obsegu, da predstavljajo resno motnjo v izvajanju storitev infrastrukturnega operaterja,
 - kadar elektronske komunikacijske storitve sicer ne predstavljajo resne motnje za izvajanje storitev infrastrukturnega operaterja, pač pa povzročajo resne motnje vzdrževalna dela za izvajanje elektronske komunikacijske storitve.

Za resno motnjo izvajanja storitev infrastrukturnega operaterja šteje, kadar zaradi dovolitve dostopa izvajanje storitev ni več izvedljivo v enakem obsegu ali kakovosti kot pred dovoljenim dostopom ali kadar obseg odprav motenj, nastalih zaradi dovolitve dostopa, vsaj dvakratno presega obseg vzdrževalnih del infrastrukturnega operaterja na tej infrastrukturi za potrebe izvajanja te storitve.

11. člen

(Alternativni načini za veleprodajni dostop do fizične omrežne infrastrukture)

Kot razpoložljiv alternativni način za veleprodajni dostop šteje vsaka ponudba infrastrukturnega operaterja za zagotovitev storitev predvidenih elektronskih komunikacijskih omrežij pod pogoji iz 6. točke 5. odstavka 93. člena zakona, ne glede na to, ali je tovrstna ponudba del njegovega poslovnega modela ali ne.

Pošteni in razumni pogoji za tovrsten dostop se ocenijo glede na pogoje primerljivih konkurenčnih trgov in pri drugih infrastrukturnih operaterjih, pri čemer je upravičeno upoštevati učinek na poslovni načrt infrastrukturnega operaterja, vključno z direktnimi naložbami v infrastrukturo, do katere se zaproša dostop.

12. člen

(varstvo podatkov)

Prosilec mora s podatki, ki jih pridobi na podlagi tega akta, ravnati v skladu s predpisi s področja tajnih podatkov, predpisi, ki urejajo varovanje poslovnih skrivnosti, in predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, ter sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe za varovanje zaupnosti, tajnosti ter operativnih in poslovnih skrivnosti..

13. člen

(prehodne in končne določbe)

Ta splošni akt prične veljati naslednji dan po objavi, uporabljati pa se začne osem (8) dni po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.